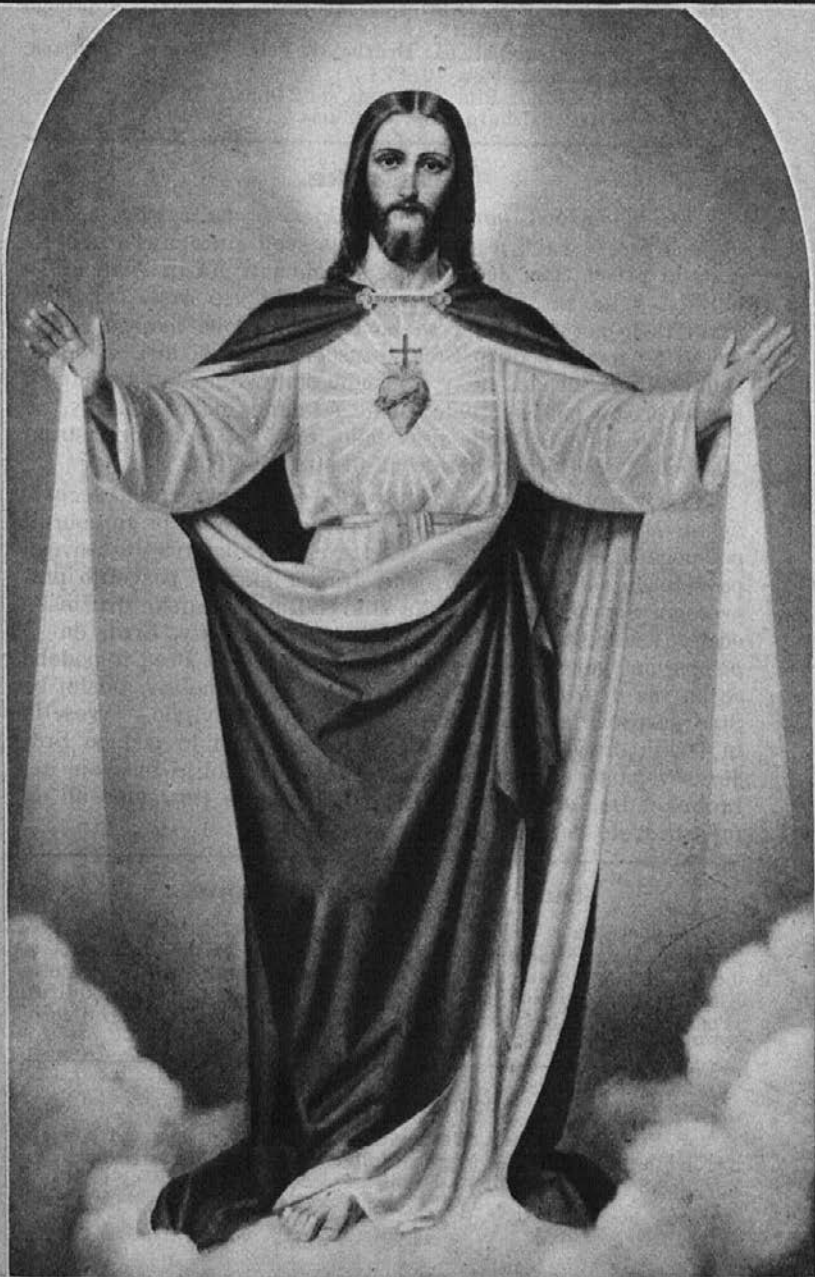

Poštnina plačana v gotovini!

Odmev iz Afrike

Junij 1934

Odmev iz Afrike. Katoliški misijonski list v podporo afriških misijonov in oprostitev zamorskih sužnjev. Blagoslovljen po štirih zadnjih papežih. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja.

»Odmev iz Afrike« stane letno 10 Din, 5 lir, 2.50 šil., 60 am. cts. Vsako leto ima prilogo »Klaverjev misijonski koledar«. S prilogo stane 15 Din, 7 lir, 3.10 šil.

Blagovolite naslavljati na: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ul. 1. (Cek. štev. 10.887.)

Za Jul. Benečijo: Rim (123), via dell'Olmata 16.

Za Avstrijo: Salzburg, »Claverianum«.

Naše slike.

1. »Blagoslovil bom domove, kjer se bo častila podoba mojega Srca!« Tako je obljubil Jezus svoji služabnici in goreči častivki presv. Srca Jezusovega, sv. Marjeti Mariji Alakok. Ta obljuba velja za vse ljudi, vse kraje in vse čase. Jezus pa pravi razločno: »... kjer se bo častila podoba mojega Srca.« Ali vi že imate podobo Srca Jezusovega v vaši hiši, v vašem stanovanju? Seveda, ne v kakšnem kotu, ampak na častnem mestu! Če je pa še nimate, pišite še danes na naš naslov, da Vam jo pošljemo. Dobite prav tako lepo, kot je na prvi strani »Odmeva«. Več o tem berete na 3. strani ovitka.

2. *Posvetitev zamorskih družin presvetemu Srcu Jezusovemu.* Misijonar, velik častivec presvetega Srca, je sprebrnil pol poganske vasi. Kako je vesel. Na praznik Srca Jezusovega pa želi, da se vse spreobrnjene družine skupno posvetijo presvetemu Srcu Jezusovemu. Na sliki vidimo zamorske družinske očete. Vsakemu je dal misijonar podobo presv. Srca, da jo ponese na svoj dom in postavi na častno mesto. Pred to podobo se bo vsa družina zbrala zjutraj in zvečer k molitvi. Odslej bo Srce Jezusovo vedno pri njih in jih blagoslavljal. V veselih in težkih dnevih bo njih Oče in Kralj. Pred to podobo Srca Jezusovega pa se zamorci tudi zbirajo, da molijo za svoje dobrotnike. Da, za vse blage dobrotnike, ki so jim pomagali do milosti svete vere.

Dušam, ki ljubijo misijone.

Gospodične z višjo šolsko izobrazbo in učiteljice pa tudi preprosta dekleta, ki imajo redovni poklic in veselje do misijonov, zmorejo biti sprejete v verski zavod notranjih članic Družbe sv. Petra Klaverja kot pomožne misijonarke za Afriko. Priporočamo knjižico »Poklic pomožne misijonarke«. Cena Din 4.50. Naroča se pri Družbi sv. Petra Klaverja v Ljubljani.

Spomin na umrle.

† Frančiška Fabčič, Orehovica. — Marija Keršmanc, Pšata. — Karol Flisch, Zagorje. — Martin Pfeifer, Kogel. — Jožefa Hočevnar. — Marjana Sedej, Suhi dol. — Usmiljeni Jezus, daj jim večni mir!

Sveti Oče blagoslovi prvič „Odmev iz Afrike“

Letos obhaja naš misijonski list „Odmev iz Afrike“ veselo in pomenbno obletnico.

Pred tridesetimi leti je bilo, v prelepem mesecu presvetega Srca Jezusovega, dne 4. junija 1904, ko je namestnik Kristusov sveti Oče Pij X. prvič blagoslovil „Odmev iz Afrike“, katerega naloga je bila in je še, delati za širjenje božjega kraljestva v Afriki.

„Odmev“ je bil takrat šele en mesec star, ker prva številka je izšla v Marijinem mesecu, majnika 1904. Torej pravi otrok Marijin in gojenec Srca Jezusovega. Takole beremo v naši kroniki:

„Četrtega junija 1904 je sprejel sveti Oče opoldne ob 12 in četr, našo častito vrhovno voditeljico grofico Ledochowsko, zopet k zasebni avdijenci. Trajala je četr ure. Vrhovna voditeljica je imela priložnost, poročati svetemu Očetu o napredku naše Družbe v zadnjih mesecih. Predložila mu je tudi slovenski „Odmev iz Afrike“ prvo številko, ter si je izprosila zanj poseben blagoslov. Ta sprejem je pač nov dokaz posebne očetovske ljubezni, katero goji sv. Oče do naše vrhovne voditeljice in v njeni osebi do vse Družbe sv. Petra Klaverja“.

Zatem je „Odmev iz Afrike“ ponovno blagoslovil papež Benedikt XV. in naš sedanji slavnovladajoči sv. Oče Pij XI.

Naj naš skromni misijonski list tudi v bodoče spremlja blagoslov presvetega Srca Jezusovega in njegovih namestnikov na zemlji, ter naj se razlije nad vse njegove brave, naročnike in pospeševalce.

Vse za Tebe, presveto Srce Jezusovo!

Ali ne bi hotel nekaj žrtvovati.

Piše župnik Ferdinand H.

Smo v mesecu juniju, ki ga je Cerkev posvetila Jezusovemu Srcu v čast. Ali si dobro premislil, kakšen dar ti prinaša Jezus? Lastno kri! Ne straši se: ne tujo, ampak lastno kri. Ne bo ti v muko, ampak v mir in veselje. Ali si se mu že zahvalil za to? Morda z besedami, morda tudi v dejanju, ki ti ni bilo v posebno težkočo. Ali ne bi rad še več storil za ljubezen, ki je brez mej, brez konca in kraja? Jezus daje kri za duše, zato hoče, da ga ljubimo in da nas enkrat zveliča. Mnogo jih je, ki ga nočejo ljubiti, zlasti v Evropi. Spomni se narodov, ki bi ga ljubili, a ga ne poznajo. V Afriki je polno takih. Ne zahtevamo od tebe življenje, le kak skromen milodar. In če si hvaležnega srca, ga boš Jezusu rad dal v povračilo za kri. Jezus ne tehta denar, pač pa ljubezen in vero, katera tvoj dar spremlja. Pogledj te duše v njih potrebi, Jezusa in njegovo ljubezen do duš, misijonarje in njih žrtve — in zemske dobrine ne bodo imele več privlačnosti do tvojega srca. Bodo le sredstvo v dosego višjega cilja. Ali je kaka žrtev prevelika? Kako bi te bilo sram, ako bi se ti prikazal Jezus, pokazal na svoje ranjeno Srce, govoril ti o svoji goreči ljubezni in dostavil: »In ti...?«

Za vse naročnike »Odmeva« in za vse dobrotnike Družbe sv. Petra Klaverja opravijo afriški škofje in misijonarji letno 500 svetih maš.

Praznovanje prvega petka.

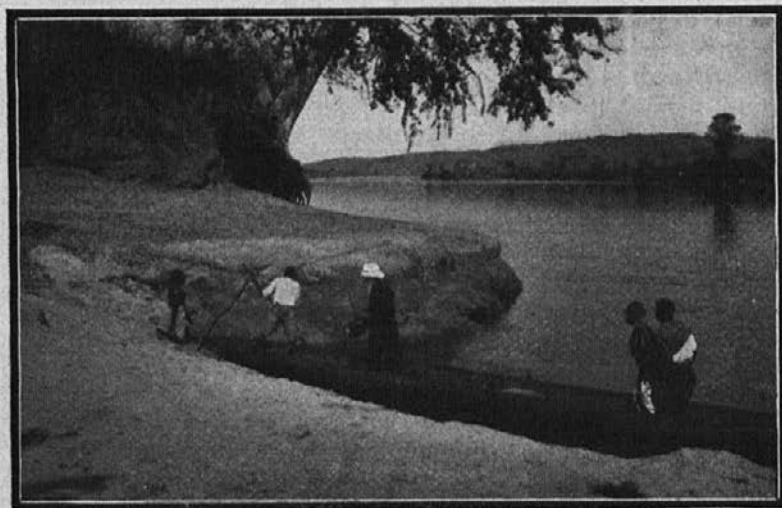
P. Peter iz kongregacije Sv. Duha, poroča v dolgem pismu Družbi sv. Petra Klaverja o lepi slovesnosti prvega petka v Mvanda:

To je prav majhna vasica, ki šteje le 40 kristjanov in kjer še nikdar dotlej nisem maševal. Pridem tja in poganški poglavar mi da na razpolago lično, pobeljeno kočico in zakolje kozliča, da bi pri skupnem obedu sklenila prijateljstvo. To je bil predvečer prvega petka. Drugi dan je bil poglavar navzoč pri moji pridigi v koči-kapeli in je večkrat posegel vmes, obrnivši se do svojih ljudi: »Ali ste čuli?!« Prejšnji večer je mnogo ljudi prišlo k spovedi, zjutraj pa se je zglasilo 400 ljudi za sv. obhajilo, seveda iz vse okolice. Kristjani so bili na prostem postavili oltar

in ga okrasili s palmovimi vejicami, venci in cveticami. Katehisti so bili reditelji in so vsakemu odkazali njegov prostor. Prav spredaj so bili otroci, ki so vneto prepevali, potem so bile stare ženice, za njimi drugi odrasli v velikem številu.

Po sv. maši so ljudje hoteli na vsak način patra pozdraviti in se mu zahvaliti. Prišli so bili iz vseh okoliških vasi. Lepo so se mi zahvaljevali; a moral sem slišati tudi grajo in očitanje: »Pater, zakaj te ni nič k nam?«

V preprostem čolnu se vrača misijonski škof iz vizitacijskega potovanja.

Res: svoje kristjane premalo obiskujem, dasi bi jih rad prav pogosto. Tudi tedaj sem moral hitro zopet v glavno postajo, kajti drugi dan je bila vigilijska noč binkoštnega praznika. Vedel sem, da bodo množice ljudstva že ta večer čakale na spoved. Naš Kamerun je znan po številnih spovedih in sv. obhajilih. Kdaj se bo zglásilo zadosti duhovnikov za obilo in blagoslovljeno delo v tem vinogradu Gospodovem?

Praznik sv. Rešnjega Telesa.

Poroča P. Engelvin, lazarist, misijonar na otoku Madagaskar.

Naši kristjani vselej komaj pričakujejo praznika svetega Rešnjega Telesa. Da bo procesija tem lepša, se ja-

vijo vsi otroci za prostovoljno delo. Grabijo in pometajo po potih, pomagajo postavljati oltarje in donašajo palme in cvetlice.

Procesija se razvrsti po prostoru, ki je last misijona. Najprej gre 200 majhnih deklic zamork, ki hodijo k sestram v šolo; vsaka nese v roki majhno zastavico, ki miglja v vetru. Gredo v lepem redu, čeprav pomena praznika še ne razumejo popolnoma. Potem gre 100 odraslih deklic v belih tančicah kot ženski pevski zbor ali prav za prav le del pevskega zbora; zakaj koral pojo vsi udeleženci. Za temi gre kongregacija Marijinih otrok, 50 po številu, vsi v sveži beloti, kar napravi lep vtis. Sledi več sto žená, ki ne pripadajo nobeni kongregaciji, 200 šolskih otrok, potem moške, prav nazadnje majhna skupina belokožcev, namreč žene in otroci nekaterih Evropecev. Pred vsako skupino se nese dotična zastava. Naposled pridejo strežniki s cveticami, plamenicami, kadilnicami itd. tik pred nebom, pod katerim se nosi Bog v presv. Evharistiji.

En oltar je postavljen na dvorišču samostanske šole v senci dreves in vej, kar je potrebno zavoljo sonca in vetra. Kako lep pogled je na te ogromne množice, ki svojo živo vero v Boga javljajo v pesmih in glasnih molitvah! Kako jih bo za to blagoslovil in bogato obdaril! Ako ne bi bilo evharistične zavese, bi človek mislil, da so se vrnili časi, ko je ljudstvo po Galileji mimoidočega Jezusa glasno častilo in za njim hodilo.

Za trenutek pozabi misijonar, da biva med tako zvanimi »divjaki«. To so le zaostali in preprosti ljudje, veliki otroci, ki niso bili deležni vzgoje.

Že sedaj uživamo prve sadove misijona. Pater Hiltonvet je pripravil 40 odraslih na sv. krst. Zadnjo nedeljo se je slovesnost vršila. Včeraj (nedelja po osmini sv. Rešnjega Telesa) je bilo 92 odraslih in otrok pri prvem svetem obhajilu: lep duhovni šopek, poklonjen evharističnemu Bogu. Gotovo bodo kdaj misijonarji, naši nasledniki, uživali sadove našega truda in z veseljem zbirali snope, kot je Jezus apostolom prerokoval.

Nova cerkev Srca Jezusovega.

Piše P. Skuly, misijonar v Mill-Hillu, Kumbo.

Vaša dobrota in darežljivost, ki ste jo izkazali našemu misijonu v Kumbo, je res velika. Naš misijon je trdnjava

proti navalu poganstva v teh krajih. Zato sem prepričan, da Vas bo veselilo, ko Vam povem, da smo dokončali veliko in važno delo v čast božjo. V nedeljo 14. junija se je opravila prva slovesna služba božja v novi cerkvi Srca Jezusovega. To je bil res nenavaden prizor, kakršnega ni videti v teh oddaljenih in slabo preskrbljenih misijonskih pokrajinah. Kaj takega sem dozdaj le dvakrat še doživel. Ševeda so se naši kristjani mnogoštevilno zbrali, da so bili pričujoči pri tej slavnosti. Spravno sv. obhajilo v čast presv. Srcu Jezusovemu je bilo znak globoke in otroške ljubezni do našega Gospoda in mojstra Jezusa Kristusa.

Porušena misijonska cerkvica v Afriki (Pref. Srednji Nil).

Pri tej lepi slovesnosti je naše preprosto ljudstvo molilo posebne, za to priliko zložene molitve za vse tiste, ki so kaj pripomogli, da se je stavba postavila. Bog daj vsem dobrotnikom obilo sreče in nebeškega blagoslova. Naslednjih devet dni pa se je v novi cerkvi opravljala devetdnevna sv. maš v namen vseh naših dobrotnikov.

Kumbo je 300 milj proč od morske obali, od bližnje železnice in najbližnje večje reke pa 150 milj. Tu stanuje zelo preprost rod; zato med domačini ni bilo dobiti izvežbanih delavcev. Morali smo najprej glavnega katehista izučiti zidarskega posla, drugega domačina pa mizarskega.

Prej še nista imela v rokah kakega orodja te stroke. Oba so stalno nadzorovali patri. Prilagam sliko nove cerkve, prosim pa, da oprostite, ako najdete kake zidarske pogrške na poslopju, ki so pač umljive, ako pomislite, da je celo načrt napravil nekdo, ki se s takimi stvarmi dotleji niti pečal ni. Glede notranje oprave in okraskov še mnogo manjka.

Ko je pred dvema letoma prvi katehist videl načrt, je pripomnil preprosto, a s prepričanjem: »Pater, mene že nikjer na svetu več ne bo, ko bo naša domovina videla tako lepo cerkev.« Pa je še danes živ in tako vesel svojega dela, da ne more povedati. To, kar je on mislil, da je nemogoče, se je izvršilo, ker »pater ima bele prijatelje«, ki so mu pomagali z darovi. Vsem tem »belim prijateljem« danes izrekam svojo prisrčno zahvalo. Presveto Srce Jezusovo naj vsem obilno povrne!

Težke preizkušnje.

Zaupanje v Boga mora biti pri misijonarju posebno trdno, da ne omahne. V zadnjih tednih je prejela Družba sv. Petra Klaverja sporočilo, da sta razdrti dve misijonski cerkvi, ki sta bili sezidani obe z velikimi žrtvami.

Dne 22. aprila t. l. piše P. Martelli od Sinov presv. Srca iz Lire v prefekturi Srednji Nil:

Sedaj je ura 9 zvečer. Truden sem od dnevnega dela, vendar, preden ležem spat, hočem naše dobrotnike opozoriti na veliko izgubo, ki nas je zadela. V misijonu Lira, ki je bil ustanovljen l. 1931, smo sezidali z ogromnimi žrtvami veliko cerkev iz opeke in jo začasno pokrili s slamo. Naš apostolski prefekt jo je posvetil 15. avgusta 1932. Na Veliko noč je velika množica kristjanov molila v tej cerkvi in prejela sv. zakramente. Danes je ta cerkev velika razvalina! — Ob 5 popoldne je nastal velik vihar, da se je prah vzdigoval in so temni oblaki zastrli nebo. Z bobnom se je naznanjalo, da je konec dela za delavce, učence in katehumene. Nad 20 ljudi je šlo v cerkev, da bi molili, preden se začne skupna večerna molitev. Medtem se je usula ploha in je deževalo med velikim viharjem... Priteče nekdo in pove: »Pater, hitro pridi in poglej, cerkve ni več!«

Pozabil sem na vse druge hiše, ki so bile tudi v nevarnosti, in sem tekkel k cerkvi. Vse je letelo k cerkvi navzlic dežju, ker je glas zvana klical.

Nekaj ljudi je podsulo, a so jih hitro odkopali in, hvala Bogu, resno ranjen ni bil nihče. Vse je jokalo. »Hiše božje nimamo več.« Podrta je bila vsa srednja ladja, le oltar je ostal nedotaknjen, in na njem kip patrona sv. Petra Klaverja.

»Kaj bomo zdaj počeli? Kam se bomo zbirali k molitvi?« so vpraševali ljudje.

Najsvetejše smo zaenkrat spravili v šoli, ki je bila mala koča iz ilovke, pokrita s slamo. Naši kristjani se ne dajo potolažiti in neprestano molijo k Bogu za pomoč. Vsa obširna okolica je zdaj brez cerkve. Nad 500 kristjanov, ki bivajo v bližini, ne vedo, kam naj bi se zbrali k molitvi.

Porušena cerkvice v Baugri. Kip Brezmadežne še stoji.

O ljubi dobrotniki, pomagajte nam. V božjem imenu Vas prosimo. Vsak najmanjši dar radi sprejmemo in bomo hvaležni zanj. Zanašam se na molitev in podporo tistih, ki bodo to pismo brali.

Tudi naša poslopja so bila več ali manj poškodovana, toda ne toliko kot cerkev.

Naš patron sv. Peter Klaver, ki je varuh zamorcev in še posebno našega misijona, nam bo obudil blagih duš, ki se nas bodo usmilile in nam prišle na pomoč.«

Msgr. Grandin iz kongregacije Sv. Duha, apostolski prefekt v Ubanghi-Chari, nam je poslal podobno poročilo:

»Naša cerkev sicer ni bila lepa in ni bila zidana po enotnem slogu; bila je revna in povrh še premajhna. Toda bila je moja cerkev, ter prva, ki sem jo sezidal v glavnem mestu Ubanghija. Bil sem ponosen nanjo. Zvonika ni imela, ampak je zvon visel kar med dvema drevesoma. Vendar zame je bila ta cerkev lepa, zlasti ob nedeljah, ko je velika množica ljudi v njej prepevala med službo božjo.

Tudi trdno zidana ni bila. In ko je nastal vihar in bučal preko nje... Danes so samo razvaline priča, kje je stala.

Poglejte tri misijonarje na sliki, kako se zaupno obračajo h kipu Brezmadežne na steni, ki mu vihar ni napravil škode.

O presveta Mati: ti povej vsem, ki te ljubijo, da podarijo prosečemu misijonarju karkoli, da bo postavil novo cerkev Tebi v čast; večjo, trdnejšo in lepšo kot je bila stara.«

Ako najdete dobro dušo.

Piše P. J. Doeswyk iz misijona Ikassa v Južni Nigeriji.

Skoraj se Vas ne upam zopet nadlegovati; toda ako najdete dobro dušo, ki bi se zavzela za naše katehiste in njih delo, kako veliko dobro delo bi to bilo, ako bi prevzela vzdržnino vsaj za enega takih lajičnih pomočnikov. Zaenkrat svojih katehistov ne morem plačati, zato jih le malo imam. In vendar mi je skrbeti za 60 praznih mest, ki čakajo na katehiste.

Vsa velika pomoč, katero nam naklanjate v denarju, mašnih oblekah, v tiskanih knjigah, nam je priča Vaše neizmerne udanosti in ljubezni. Vaša družba je čudovita ustanova, ki jo je edinolē božja ljubezen spravila v življenje. Med tem ko mi tukaj širimo božje kraljestvo, delate Vi doma in nam pomagate, da moremo mi naprej.

P. Swelsen, C. M., Mozambique.

Na višavah.

Piše P. Rubenzer, misijonar v Mariannahillu.

Sv. oče želi, da bi kar moč tudi afriški domačini sami delovali in skrbeli za misijone. To vprašanje je treba temeljito rešiti, zlasti, ker je misijonarjem v največjo zapreko pri njih delovanju to, da jim manjka duhovnikov, bratov in sester. V Evropi sami ni dosti naraščaja, ki bi šel vzporedno s porastom misijonov; zato je zelo razveseljivo dejstvo, da se tudi med zamorskimi rodovi najde poklicev za misijonsko delo. Tudi tu na verskem polju žena nadkriljuje moža; zato je med zamorci dosti sester domačink, a malo bratov, čeprav se tudi kongregacija teh dobro razvija.

Žrtve so tisto, kar napravijo iz poklica zaslužno delo. To se kaže zlasti pri zamorskih deklicah, ki žele postati sestre; kajti neizmerne težave se jim stavijo na pot, ko si hočejo izbrati sesterski poklic. Kaj bi n. pr. v Evropi rekli starši, ako bi lepega dne stopila prednje njih edina hči in rekla: »Jaz nameravam stopiti v samostan. Za doto mi pa morate dati kapital, ki stoji v višini cene 12 krav.«

Dve tukajšnji deklici sta bili nedavno napravili romantično pot od doma, da sta ušli svojim staršem v samostan. Eno teh je lastni oče vlekkel pred sodnika. Ko je protestantski sodnik videl tako stanovitnost na njej, je čudeč se rekel: »Jaz ne razumem, kaj dekleta tako vleče, da postanejo katoliške sestre; zato si ne upam razsoditi.« Res: svet ne razume besed Gospodovih: »Kdor očeta ali mater bolj ljubi ko mene, mene ni vreden.« — Drugo deklico je njen oče v šoli vpričo otrok hudo tepel, in ko se je spehal in naveličal, je deklica mirno vstala in rekla: »Zdaj sem rešena.« Mislila je: Zdaj bo oče videl, da me tudi s tepežem ne pregovori, in me bo pri miru pustil.

Življenje v samostanu ni lahko za zamorske deklice. Doma jim ni bilo treba mnogo delati; imele so tudi družčine in kratkočasje dovolj. V samostanu pa morajo biti na nogah od pol 5 zjutraj do pol 9 zvečer in ali moliti ali delati. Med opoldanskim kosilom morajo molčati; šele zvečer se smejo nekoliko porazgovoriti. Kakor v Evropi tuberkuloza rada išče svojih žrtev po samostanih, tako jih je tudi tukaj že več šlo na oni svet po tej bolezni. In kako lepo umirajo! Marsikatera se loči s sveta ne le vdana v božjo voljo, ampak kar vesela. To je znamenje, da razumejo pomen svojega stanu in poklica.

V misijonu mora sestra mnogo bolj pomagati misijonarjem v dušnem oziru, nego v Evropi. Duhovnik nima

časa, da bi redno poučeval krščanski nauk, ker je toliko šol in še tako oddaljenih. Tu so potem res sestre domačinke kot poklicane za katehistinje, ker jezik znajo in otroke poznajo. Na našem misijonu imamo sedaj izmed domačink tri učiteljice, ki uče na vladnih šolah. Poučujemo celo vrsto kandidatinj, ki se pripravljajo na pouk. Druge sestre delujejo kot katehistinje odraslih, za kar se že v noviciatu skrbno pripravljajo, in potem iz nadnaravnih nagibov res pridno delujejo. Druge hodijo peš v bližnjo okolico, zopet

Potujoča lekarna. Misijonska sestra Dragocene krvi se pelje s tem vozom vsak teden v oddaljene zamorske vasi in deli bolnim zdravila.

druge se posamezno vozijo v dvokolesni vpregi; zopet druge jezdi na bližnje in daljne misijonske postaje, da v enem tednu obhodijo po šest postaj, ki so zelo daleč druga od druge. Ena večjih deklic jih vedno spremlja. K njihovim katehezam celo moški radi zahajajo, ker se tu res mnogo nauče. Ko sem nedavno moral premestiti nekoga katehista, so prišli k meni možje in rekli, da hočejo zopet moža, ne žensko. Vendar sem jim poslal sestro. Pozneje sem jim ponudil zopet moža-katehista, pa so rekli, da sedaj imajo rajši sestro ko katehista, čeprav je bil

prejšnji katehist zelo dober. Tako ljubi Bog blagoslavlja delo tistih, ki so zanj vse žrtvovali.

Tudi po drugih afriških krajih Bog kliče deklice v sesterski stan. Povsod pa se morajo boriti z istimi težavami, namreč z vprašanjem d o t e. Starši se nočejo odreči dobičku in puste hčer le tedaj v samostan, ako jim misijon povrne izostali dobiček. To pa je za misijone vsled praznih blagajn velika žrtev. Pa tudi potem še ni vseh skrbi konec, ko je deklica že v samostanu. Dote ni mogla prinesti seboj, ne zasluži niti za svoj živež, ker revnim služi sama revna. Misijon jo mora oskrbeti. To pa more le, ako je dosti misijonskih prijateljev, da ga podpirajo. Vzdrževanje take sestre stane letno približno 1000 Din.

Ali bi ne mogla kaka pobožna duša, ki bi sama rada šla v samostan, pa tega ne more vsled slabega zdravja, ali druge nepremagljive ovire, adoptirati v ta namen afriško sestro domačinko in po njej rešiti mnogo duš?! Tudi manjše darove za vzdrževanje črnih nevest Kristusovih sprejemamo.

ISKRENA ZAHVALA.

Darovalcem zlatih in srebrnih kapljic se v imenu Jezusovem najiskreneje zahvalujemo. Iz kapljic so nastali potočki in iz teh lep kelih, ciborij, monštranca. Te dni odpošljemo misijonarjem, ki so najrevnejši in tako iskreno prosijo. Še se priporočamo za kapljice, star srebrn denar in zlatino. Jezus bo vse bogato povrnil! Z Vami se veseli Družba sv. Petra Klaverja.

Kratka misijonska poročila.

Škof Vogt, apostolski vikar v Yau-unde (Kamerun). Vaša pošiljatev me je prepričala, da moramo res vse svoje zaupanje postaviti na Boga in brez strahu zreti v bodočnost. Dobili smo tri nove patre, očete Sv. Duha, v treh tednih pa dospejo trije benediktinci iz opatije Engelberg (Švica). Ti bodo poučevali kot profesorji v velikem semenišču. Torej imamo vsega skupaj šest duhovnikov več. Seveda, njih vzdrževanje bo stalo denarja, toda Bog bo pomagal. Zdaj nameravamo ustanoviti dva nova misijona, enega v čast Sv. Duhu, 500 km od tu, drugega v čast sv. Janezu, 90 km od tu. V tem je že 10.000 katoličanov in nad 100 krščanskih vasi. Ako

bi nam mogli poslati kaj cerkvene opreme za novi cerkvi, bi Vam bili zelo hvaležni: kelih, monštranca, ciborij, mašna oblačila, križe, svečnike — vse bi potrebovali. — Veliko semenišče ima sedaj 46 gojencev, malo pa 115. Naše zasilne cerkve so zelo revne, vendar je v njih do 1500 sv. obhajil, vsako nedeljo pa do 5000 vernikov pri sv. maši. To je za misijonarja bolj veselo, nego da bi imel novo cerkev, a domalega prazno.

P. Connaughton, Sansibar. Naše deklice ste zelo razveselili z obleko, ki ste jo poslali. Naš dekliski zavod dobro napreduje pod vodstvom treh sester Dragocene krvi. Stanujemo v naselbini Kenya, ki je po-

razdeljena v posamezne farme za pridelovanje kave. Tu ni vasi za naše domačine, zato je to velika nevarnost za deklice, ki zapuščajo rodne kraje in si tu dela iščejo. Vsaka farma ima domače prebivalstvo, nekatere po tisoč ljudi, med temi mnogo otrok in deklet.

Zdaj smo dogotovili tretjo cerkev, ki je zidana iz kamenja in ima prizidano šolo. To je v Tiki. Posvečena je sv. Patriciju. Vaša pošiljatev cerkvenega perila in ciborija je dospela ravno en dan pred posvečenjem. To je naredila božja previdnost, ker nismo imeli prav nič cerkvenega perila in oprave. O, ko bi mogli po posredovanju Klaverjeve družbe priti še do malega harmonija, ki bi ga tako rabili pri službi božji!

Sestra Marija, Mhonda. Zelo sem bila vesela, da sem po 19 letih zopet obiskala ta kraj svojega nekdanjega delovanja in se sestala s sestrami in otroki. Zapustila sem postajo v spremstvu šestih otrok in se odpeljala s tovornim avtom ob največjem dežju, a vse je šlo po sreči. Proti večeru prvega dne smo zagledali snežnik. Alojz, ki je vodil avto, je pognal še hitreje, da dospemo še pred nočjo. Toda obroč na kolesu je počil in mi smo morali na prostem prenočiti. Do jutra je Alojz kolo popravil in proti jutru smo se odpeljali proti Kilema. Kilema je izvrstna postaja z vnetimi kristjani in semeniščem za duhovnike. Misijon Kibošo ima tu blizu obrtno šolo, kjer se domačini uče raznih rokodelstev. Dva tedna sem tu ostala, potem je bilo treba zopet domov. Deževalo je neprestano, da sem se bala, da ostanemo v pustini, pa hvala Bogu, po dveh dneh smo bili zopet doma. Spominjala sem se prvih misijonarjev v teh krajih, ki so to pot morali vedno peš hoditi. Po nekaj dneh počitka doma je nastala taka povodenj, da je razdrla nek most pri nas. — Ob nedeljah imamo kateheze za žene in otroke, in je tu prilika, da na matere vplivamo. Marsikaj moramo grajati, kar se za krščanske ma-

tere ne spodobi, toda me, ki smo »mame«, smemo to storiti, ne da bi se nam zamerilo. Tako se človek navadi teh velikih otrok in jih vedno bolj vzljubi.

Sestra Akvilina, dominikanka, Greytown. V šoli imam 113 otrok. Pri tem mi pomagata dve dekleti domačinki. Rada bi imela eno sestro kot pomočnico, ker so sestre bolj zanesljive, toda naš samostan je tako reven, da skoraj ni mogoče vzdrževati še eno sestro. Zlasti so tu zanemarjeni stari ljudje, tako da strgani in umazani polegajo ob cestah. Tu je za misijonsko sestro res veliko dela.

P. Spendel, D. J. Kasisi, Rodesia. Pravkar sem prejel Vaše zavoje in v njih 25 belih oblek, za kar se Vam srčno zahvaljujem. Naše sestre so bile zelo vesele in so rekle: »To so vprav primerne obleke za prvo sv. obhajilo.« Opravi bom eno sv. mašo za Vašo družbo in njene dobrotnike. Tudi naši otroci bodo molili zanje in darovali sv. obhajilo v ta namen. V sedanjih težkih časih je vsak dar še desetkrat dragocenejši. Saj je kar čudno, da moremo izhajati in da celo napredujemo, čeprav si moramo marsikaj odreči. Morali smo odpovedati se mnogim novim šolam, ki bi bile silno potrebne. Odlagamo z vsako večjo zidavo, pa če bi bila še tako potrebna. V Lusaka bi bilo treba zidati veliko cerkev za domačine, ker Lusaka je glavno mesto tega kraja in zelo napreduje. Tu je 500 črnih katoličanov, a v našo cerkvico jih gre komaj 100. Pa jaz zaupam na Boga in na našo pokojno mater Marijo Terezijo, ki se ji vsak dan priporočam. Njej se imam zahvaliti, da vsaj morem kaj storiti in da mi v največji potrebi pride kaka nepričakovana pomoč. Ta velika dobrotnica in afriška mati še v nebesih nadaljuje svoje delo. O, naj bi bila kmalu proglašena za svetnico!

P. Roehr, oblat Brezmadežne, farma Nazaret, Kaplandija. Prejel sem šest zavojev, meni in otrokom v veselje, kajti bile so samo dragocene stvari, ki se jih je izplačalo

pošiljati tako daleč. Zlasti se Vam zahvaljujem za perilo in obleko. Kako ponosni so bili naši šolarji na novo obleko. Zelo me je veselilo, da so tudi dečki nekaj dobili, ne le deklice. Tistih dvanajest križev visi

sedaj v sobah naših krščanskih družin v Furteen-Streams. Ljubi Bog naj dobrotnikom vse obilo poplača. Vaša pošiljatev nas je rešila iz velike zadrege in nam vlila novega poguma.

Kobilice so prišle.

Piše misijonski brat Val. Poznič, F. S. C., Južna Afrika.

Zadnji dan meseca novembra je bilo, ko sva bila z bratom zaposlena s kritjem nove šole. Kar začnejo zamorci vpiti: »diči, diči,« t. j. kobilice, kobilice. Res so se bližali od severa celi oblaki teh živalic.

Ko so frčale preko nas, je bilo videti kot pri vas doma, kadar z vetrom prav močno sneži. Na tla so se spustile samo za kratek čas, vendar, kamor so se usedle, so oglo-dale vse, kar je bilo zelenega. To je trajalo štiri ure, potem so izginile proti jugu.

Osem dni pozneje so prišle v drugič, vendar ne v tako velikem številu. Ker jim je bil veter nasproten, so se spu-stile na tla, da smo tako rekoč kar gazili po njih. In ko je popoldne prišla še nevihta, so bile tako omamljene, da smo jih mogli naloviti, kolikor smo hoteli. Naši zamorčki so prinesli vreče in do večera so jih nabrali več vreč. Fantje so si napravili izborna večerjo na sledeči način. Nasuli so živih kobilic v kotel, nalili vode in pokrili. To se je kuhalo pol ure. Potem so posedli okrog kotliča in začeli jesti, ne meneč se za bodeče noge in perute. Dekleta pa so bile bolj zbirčne, potrgale so noge in perute, nato pa so jih peklo na žerjavici.

Drugo jutro so prišle ženske in otroci in so jih tudi pridno nabirali. Ko so se kobilice proti poldnevu vzdignile, smo šele videli, kakšno škodo so naredile. Imeli smo na-sajen fižol, pa so vse popolnoma požrle. Enako so storile s koruzo in sadnim drevjem. Tudi na vrtu so veliko škode napravile.

Ubogí zamorčki so se že tako veselili na dobro letino, ker smo dobili pravočasno dežja in smo mogli koruzo zgo-daj vsejati, sedaj pa je ravno ta zgodnja koruza popolnoma uničena. S strahom gledajo naši ljudje v bodočnost, ker se ne spleča še enkrat saditi. Kobilice so namreč zalegle to-liko jaje, da bo v teku dveh mesecev zopet toliko kobilic, ki bi znova vse uničile.

Pred 20 leti so bile zadnjič kobilice v teh krajih. Takrat so se čarovniki trudili na vse načine, da bi jih pregnali, pa jih niso mogli. Zato so rekli ljudje: nevidni Bog jih je poslal, proti kateremu vsi čarovniki nič ne zmorejo.

Tudi sedaj so ljudje prepričani, da so kobilice kazen od Boga, kakor se je eden tukajšnjih poganov izrazil.

Da bi nas Bog pred to šibo božjo varoval.

V zahvalo služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski za dobljeno zdravje pošiljam obljubljen dar in prosim objave v »Odmevu«. N. N., Poklek.

Imela sem v glavi hude bolečine in z velikim zaupanjem sem se zatekla v molitvi k služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski za pomoč in obljubila javno zahvalo v »Odmevu«, če me usliši. Bolečine so takoj ponehale. Iz vsega srca se Mariji Tereziji zahvaljujem za pomoč in se ji še nadalje priporočam v vseh potrebah.

Ivana Gostič, Jesenice.

Prisrčno se zahvalim Mariji Tereziji za uslišano prošnjo, v zahvalo pošiljam misijonski dar in se ji še priporočam. T. V., Vevče.

Iskreno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski za prejeto milost.

M. Š., Ljubljana.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji za prejeto milost. V zahvalo pošiljam botrinski dar zamorčku.

Å. D., Celje.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo v neki važni zadevi. Priporočam se ji še nadalje.

G. I., Zelezniki.

Zahvaljujem se materi zamorčkov, ker sem bila uslišana na njeno priprošnje v dveh zadevah. Obljubila sem javno zahvalo. Še se ji priporočam.

I. P., Ziri.

V težkem položaju in v hudi bolezni smo se priporočili služabnici božji Mariji Tereziji in bili uslišani. Iskreno se zahvaljujemo.
Neimenovani, Štajersko.

Prav iskreno se zahvaljujem služabnici božji Mariji Tereziji za pomoč in ljubo zdravje. Na eno oko nisem že skoraj nič videla. Priporočila sem se ji in še tisto noč sem bila uslišana. Priporočam se ji še nadalje.
T. A., Krško.

Iz srca se zahvaljujemo služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski za uslišanje in pomoč v hudi bolezni mlajšega sinčka.
Obitelj Hodnik.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji za srečno pre-stano operacijo.
M. N., Dobropolje.

V raznih zadevah sem se zatekla k služabnici božji Tereziji Ledochowski in sem bila uslišana. Pristržno se ji zahvaljujem.
L. J., Sv. Jurij ob Ščavnici.

Služabnici božji Mariji Tereziji se zahvaljujem za prejeto milost in se ji še nadalje priporočam v raznih zadevah.
F. A., Podnart.

Mariji Tereziji Ledochowski se zahvaljujem za dobljeno zdravje in pošiljam obljubljen dar za zamorčke.
Fr. K.

Zahvaljujem se grofici Mariji Tereziji za uslišano prošnjo in zadobljeno zdravje.
K. Z., St. Vid nad Ljubljano.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski za trikratno hitro pomoč v hudi bolezni. Prosim objave in se ji še nadalje priporočam.
A. G.

Bili smo v hudi stiski v gmotnem položaju. Z zaupanjem smo se obrnili k Mariji Tereziji Ledochowski, da nam pomaga. Ni bilo zaman. Danes se ji vsi skupaj pristržno zahvalimo, s prošnjo, da nam še nadalje pomaga.
A. Perpar.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji Ledochowski v neki gospodarski zadevi pri živini in se ji še priporočam.
T. P., pri Selih.

Pristržno se zahvaljujem Mariji Tereziji za uslišano prošnjo in pomoč pri operaciji in pošiljam obljubljen dar.
Z. M., Gornja Lendava.

V neki zadevi sem se zatekla k služabnici božji in me je uslišala. Iz srca se ji zahvaljujem.
I. N., Dobrunje.

Zahvaljujem se M. Tereziji Ledochowski za dobljeno milost in jo prosim še pomoči.
J. K., St. Vid.

V neki zadevi sem se zatekla k služabnici božji Mariji Tereziji. Bila sem uslišana, za kar se ji iz srca zahvaljujem.

Iz srca se zahvaljujem Mariji Tereziji Ledochowski za večkrat uslišano prošnjo v težkih zadevah in jo goreče prosim, da mi še naprej pomaga.
I. K. H., Kalobje.

Imela sem hudo zastrupljene roke. Ko je zdravnik že popolnoma obupal, sem se zatekla k služabnici božji Mariji Tereziji za pomoč in sem bila uslišana, za kar se ji iskreno zahvalim.
I. Z., Strahinj.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno zdravje.
F. K., Mirna.

V kolenu sem imela hude bolečine. Nisem ga mogla upogniti in ne hoditi. Z velikim zaupanjem sem se obrnila na služabnico božjo Marijo Terezijo in privezala slikico z njeno relikvijo na koleno. V treh dneh je bolečina izginila in sedaj zopet lahko hodim. Trdno sem prepričana, da mi je ona pomagala. Tisočkrat se ji zahvaljujem.

Ana Špruk, Ljubljana.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji Ledochowski za uslišano prošnjo in se ji še nadalje priporočam.

P. R., Preserje.

Prisrčno se zahvaljujem služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski za večkratno pomoč v boleznih. Priporočam se ji še nadalje in prosim objave v Odmevu.

M. Zupančič, Ljubljana.

Tisočera zahvala Mariji Tereziji za večkratno uslišanje v boleznih in drugih težavah, v katerih sem se k njej zatekla in dobila pomoč.

A. P., Sv. Jurij ob Ščavnici.

Pripomba uredništva: V popolnem soglasju z dekretom Urbana VIII. izjavljamo, da se v vsem, kar v zgoraj omenjenih uslišanjih kaže na čudežno ali slično, popolnoma podvržemo sodbi sv. Cerkve.

Služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski se priporočajo: N. N., Ljubljana za zdravje. — A. K., Ljubljana za dušni mir. — F. O., Sv. Jurij v živčni bolezni. — M. G., Gotovlje za zdravje in dveh drugih zadevah. — A. Š., Mihovci v dušni in telesni potrebi in za zdravje. M. Š., Ljubljana za pomoč v raznih potrebah. — Š. T. za zdravje v težki bolezni. — I. R., Marija Snežna za dobro službo. — P. I. za spreobrnjenje neke mlade osebe od krivih potov. — Neki družinski oče v dušnih in telesnih zadevah. — R. J., Limberk v težkih družinskih zadevah. — M. K., St. Vid n. Lj. v važni zadevi. — E. V., Beograd za zdravje. — J. P., Primskovo v težki zadevi. — A. P., St. Vid za dober izid pri izpiti. — J. V., Koprivnica za ljubo zdravje. N. N. za zdravje na očeh in v več drugih zadevah.

Dobite pri nas: Kratek življenjepisa služabnice božje Marije Terezije Ledochowske za Din 5.— Velike lepe slike za Din 25.— Razglednice za Din 1.— Tudi podobice služabnice božje Marije Terezije z molitvico in koščkom njene obleke imamo. Naslov glejte na 2. strani ovitka.

Popolni odpustek

za vse ude Družbe sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji:
29. junija, na praznik sv. apostolov Petra in Pavla.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov. Predstavniki in lastniki lista Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani.
Odgovorni urednik: Jože Košček, Ljubljana.

Za Jugoslovansko tiskarno v Ljubljani: K. Čeč.

V. 1934 11.000

V vašo hišo lepo podobo Srca Jezusovega.

Založili smo lepe slike, kot jo vidite na prvi strani »Odmeva«. Ali ni lepa? Presveto Srce Jezusovo razprostira svoje roke in razliva nebeški blagoslov nad vse hiše, vse družine, ki ga sprejmejo. Ljubeče jih hoče objeti in tolažiti v teh časih stiske.

1 slika, velikost 25×37, s poštnino vred Din 7.—

1 slika, velikost 37×50, s poštnino vred Din 12.—

Zlasti priporočamo te lepe slike za posvetitev družin. Župni uradi dobijo 10% popusta, če naročijo deset ali več slik skupaj. Naslov: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ulica 1.

Zahvala svetemu Antonu.

Zgubili so se ključi. Štirje smo jih iskali. Jaz sem jih prvič iskala zaman. Ko sem jih iskala drugo jutro, sem se priporočila sv. Antonu. Z menoj so ves ta prostor obhodile tri druge osebe, pa jih zopet nisem našla. Podam se na delo. Čez nekaj ur grem zopet ključe iskat, in sicer sama. Poprej pa se spet goreče priporočim svetemu Antonu in mu obljubim milodar za zamorčke in javno zahvalo v »Odmevu«, če najdem ključe. Iščem in že se hočem žalostna vrniti, ko zagledam ključe na tleh. — Sedaj izpolnjujem svojo obljubo, pošiljam obljubljen dar kot »Kruh sv. Antona za uboge zamorčke« in prosim objave v »Odmevu«.

Dolgeletna naročnica »Odmeva« in »Zamorčka«.

Zahvale.

Presvetemu Srcu Jezusovemu in Marijinemu, Kraljici presvetega Rožnega venca, sv. Jožefu, sv. Antonu, sv. Juda Tad., sv. Miklavžu, sv. Petru Klaverju, sv. Jerneju, sv. Lenartu, sv. Mali Tereziki, Mariji Tereziji Ledochowski, škofu Baraga in Slomšku, Marjetici Ling., Gvidonu, sv. Ožbaldu, sv. Barbari: Ernest F., Ljubljana, za ozdravljenje; M. Š., Mezgovci, za zdravje in se še priporoča; M. Ž., Svetice, za prejeta milost; N. N. za zdravje; H. M., Zagreb, za hitro pomoč pri zdravju; S. H. V. M., Janžev vrh, v hudi zadevi; I. H., Planina pri Rakeku, za veliko milost; M. O., Ljubljana, za uslišano prošnjo in se še priporoča; N. N., Zreče, v hudi zadevi; N. N., Vransko, za ljubo zdravje; I. P., Ljubljana, za zdravje; Jožefa Požar za uslišano prošnjo; V. O., Libeliška gora, za zboljšanje zdravja; M. R., Slivnica, za uslišano prošnjo; M. O., Teharje, za uslišano prošnjo; H. Pilko za ozdravljenje; M. T., Dragonja, za pomoč v sili; I. M., Preserje, za pomoč pri živini.

Prošnje.

Presv. Srcu Jezusovemu in Marijinemu, sv. Antonu, sv. Mali Tereziji, služabnici božji Mariji Ledochowski: E. S., Maribor za pomoč v dušnih in telesnih zadevah, za razsvetljenje; M. D., Maribor za primerno službo; N. N. v neki važni zadevi; družina I. za ljubo zdravje; G. L. v neki zadevi.

